

NAŠA MALINOVÁ

Noviny občanov obce Malinová

III. ročník

Číslo 1/2022

ČAKÁ NÁS NÁROČNÝ ROK

Vážení spoluobčania!

Čas naozaj veľmi rýchle letí. Veď iba nedávno sme sa lúčili so starým rokom a už ubehol prvý mesiac nového roka 2022. Preto hneď v úvode môjho príhovoru, aj keď trochu oneskorene, vám všetkým spoluobčanom chcem v mojom mene, aj v mene poslancov a za celý kolektív obecného úradu, zaželať veľa osobných i pracovných úspechov. Nech vás po celý rok sprevádza zdravie, šťastie a pohoda.

Ak mám hodnotiť rok 2021 z pohľadu našej obce, môžem vysloviť spokojnosť. Zvlášť ma teší, že sa nám podarilo udržať financie pod kontrolou. Obávali sme sa totiž, že podielové dane, ktoré tvoria podstatnú časť obecného rozpočtu budú krátené. Našťastie sa tak nestalo. Mohli sme teda poskytovať všetky služby obyvateľom a aj dokončiť investičné akcie, ktoré sme si naplánovali. Je to predovšetkým nová bytovka. Vo všetkých bytoch už v súčasnosti bývajú nájomníci. Dohromady tam býva 35 obyvateľov. Aj keď treba povedať, že nie všetci boli občanmi Malinovej. Niekoľko bytov sme museli poskytnúť záujemcom z okolitých obcí. Aj tí sú však už k nám prihlásení na trvalý pobyt a tak ich medzi nami srdečne vítam.

Úspešne sa nám podarilo dobudovať a vybaviť asfaltovým povrchom veľkú časť miestnych komunikácií. Celková plocha predstavovala viac než dvetisíc štvorcových metrov. Pravdaže ešte nám niektoré cesty zostali neupravené. Viacerí občania sa pýtajú prečo sme vynechali cestu vedúcu k novej štvrti rodinných domov Kopanice. V tom čase,

keď sme pripravovali projekt, ešte všetky domy neboli dostavané. Po ceste stále premávali ťažké mechanizmy a nákladné autá, ktoré by čerstvý asfaltový koberec mohli znehodnotiť. Túto cestu však plánujeme dokončiť v tomto roku spolu s častou komunikácie pred obecným úradom.

Mrzí ma však, že sa nám nepodarilo začať s budovaním detského ihriska a oddychovej zóny. Z pohľadu Miestnej akčnej skupiny Žiar, ktorá projekt schválila, vrátane financií vo výške takmer 25 tisíc eur, bolo všetko pripravené včas. Splnili sme aj podmienku verejného obstarávania na dodávateľa. Zmluva o dielo je už niekoľko mesiacov podpísaná s víťazným uchádzačom a všetky potrebné podklady na žiadosť o nenávratný finančný príspevok sú od polovice minulého roka v Poľnohospodárskej platobnej agentúre. Napriek ubezpečeniam, že vraj „sme už na rade“, stále sa tak nestalo. Je to škoda, pretože medzitým došlo k zvýšeniu cien stavebných materiálov, čo môže spôsobiť problémy, ktoré budeme musieť riešiť.

Pokračovanie na 2. strane

Kolektív pracovníkov obecného úradu. Zľava: Ján Bolfík - správca budov a majetku obce, Edita Priehodová - ekonómka, starosta Malinovej Juraj Stiffel, Mgr. Laura Štefíková - samostatná referentka, kronikárka a správkynia webovej stránky, Miriama Bolfíková - administratívna pracovníčka.

Nedávno sa mi pod ruky priplietla stará pohľadnica Malinovej. Určite si ju viete predstaviť, na hornom obrázku dominoval letecký záber na obec, ktorý nám všetkým evokoval, že obec má tvar hviezdy. Bolo to naozaj tak, z centra obce vybiehalo päť cípov do strán. Niektorých hneď napadlo, že to súvisí s našou históriou, keď v období druhej svetovej vojny sa naša obec pre pokrokové zmýšľanie, ale aj konanie ľudí, volala „Malá Moskva“. Iní si z toho robili srandu, alebo to úplne odmietli. Ale nejde mi teraz o konkrétny tvar obce, ale o jej tvár. A tá sa za posledné desaťročie značne zmenila. Spočiatku pozvoľne, sem tam pribudli niejaké nové domy, prípadne niektoré zbúrali a na ich mieste vyrástli iné. V roku 1989 bola v obci postavená prvá bytovka pre zamestnancov štátnych majetkov.

PODOBY NAŠEJ DEDINY

Veľký rozmach nastal, keď sa začala výstavba rodinných domov Pri háji. Vznikla tam nová štvrť, mimo obce, kde sa pestovala kukurica, žito. Ten krásny obraz, ktorý sa človeku naskytol, keď sa pozrel z kopca Zájf, sa stratil. Áno, domčeky sú krásne, našlo tam bývanie niekoľko mladých rodín, pribudli občania do obce. Na skalných zemiach nám nedávno vyrástla nová bytovka a v decembri už svietili v jej oknách vianočné svetlá. Jej obyvatelia sa tešili z nového bytu a my im to všetci zo srdca prajeme. Stavba opäť stojí priamo na holom priestranstve ako sám vojak v poli. Aj to holé priestranstvo na skalných zemiach kedysi také nebolo. Nerovnomerné pásy zemiakových polí a pšeničné roličky, lieskové háje a lúky plné kvetov. Rástli tu čerešne, slivky, plánky. V lete bzučali včely a iný hmyz, spievali vtáčiky, zo zelenej trávy vyskakovali lúčne koníky. Pásli sa husi, kačice a kozy. Na jeseň tu voňala zemiaková vňať a strnisko nás pichalo do nôh. Pre nás deti to bol raj, priestor na naháňačky, schovávačky, ozývalo sa „ratata“, alebo „Jano, Palo padni“, či indiánske „hihihí“. Bolo to naše „Bjafn“.

Dedina zmenila svoju tvár i tvar a bude sa meniť ďalej. Obrazy minulosti by sme si mali zachovať. Sú nielen spomienkou na to čo bolo, ale aj zdrojom na to, čo raz bude.

Irena Balážová

POĎAKOVANIE JUBILANTKE

Pri príležitosti životného jubilea 60 rokov odovzdal v závere minulého roka starosta obce Juraj Stiffel poslankyni obecného zastupiteľstva **Mgr. Edite Grossovej** obecné vyznamenanie - Ďakovnú plaketu. Za dlhoročnú, mimoriadne aktívnu činnosť v prospech obce a angažovaný podiel na verejnom a spoločenskom živote.

Editu Grossovú poznáme predovšetkým ako učiteľku ZŠ v Nitrianskom Pravne, ktorú navštevujú aj deti z Malinovej. Tejto profesii sa venuje už takmer 37 rokov. Poznáme ju tiež ako aktívnu členku Základnej organizácie Únie

žien Slovenska, členku ženskej speváckej skupiny Zlatava a malinovskej organizácie Spolku karpatských Nemcov. Od roku 2010 je jeho predsedníčkou. Spolok karpatských Nemcov patrí medzi v obci medzi najiniciatívnejšie, pripravuje rôzne podujatia pre svojich členov, dospelých či deti a pritom podporuje aj mnohé ďalšie obecné podujatia. Edita Grossová prvýkrát kandidovala za poslankňu obecného zastupiteľstva v roku 2014 a na tomto poste pôsobí už druhé volebné obdobie. Je členkou Komisie pre kultúru, školstvo, vzdelávanie a šport pri obecnom zastupiteľstve. Ohotne prijala aj prácu v zbere pre občianske záležitosti a zastupuje obec v Rade školy pri Materskej škole v Malinovej. Jedno obdobie pracovala tiež ako členka redakčnej rady obecných novín.

Pri príležitosti 670. výročia prvej písomnej zmienky o obci v roku 2009 si prevzala Cenu starostu obce. K životnému jubileu aj k ďalšiemu oceneniu srdečne blahoželáme!

(ib)

ČAKÁ NÁS NÁROČNÝ ROK

Dokončenie z 1. strany

A čo nás čaká v tomto roku? Musíme dúfať, že pandémie Covidu-19 a jeho nová mutácia Omikron, nám nespôsobí nepredvídané problémy v živote našej obce. Môžeme tomu zabrániť všetci svojou každodennou disciplinovanosťou, dodržiavaním hygienických a ďalších opatrení.

Pevne verím, že sa nám podarí zrekonštruovať a zmodernizovať verejné osvetlenie v obci. Čo prispieje k väčšej pohode, ale aj bezpečnosti vo večerných a nočných hodinách na našich uliciach a zníži aj náklady na elektrickú energiu. Obecné zastupiteľstvo, príslušné komisie ale aj pracovníci obecného úradu však budú operatívne riešiť všetky podnety od vás občanov. Chcem poďakovať všetkým, ktorí sa v minulom roku aktívne podieľali organizácii rôznych podujatí a poprosiť ich o spoluprácu aj v tomto roku.

Juraj Stiffel, starosta

HARMONOGRAM odvozu separovaného odpadu

Začiatkom roka všetci obyvatelia dostali do poštových schránok harmonogram odvozu separovaného odpadu, plastov, nápojových kartónov a kovových obalov v roku 2022. Buď tak ako vlni, teda každý druhý piatok v mesiaci. Odpad dávajte do poskytnutých plastových vriec, ktoré v daný deň vyložíte uviazané pred váš dom.

V nasledovných termínoch:

11. februára; 11. marca; 8. apríla; 13. mája; 10. júna; 8. júla; 12. augusta; 9. septembra; 14. októbra; 11. novembra; 9. decembra.

BANÍCKE TRADÍCIE

Začiatkom tohto roka prišla do Malinovej pracovná skupina z Centra projektu pre zamestnanosť Hornej Nitry. Jej cieľom bolo sústreďovanie historických faktov o ryžovaní zlata v Malinovej a preskúmať tiež aké sú možnosti využívania týchto tradícií v prospech cestovného ruchu. Na stretnutí sa zúčastnil starosta obce Juraj Stiffel, poslanec Pavol Remiaš a členka MAS Žiar Irena Balážová.

Všeobecne je známe, že Malinová má bohatú minulosť, ktorá sa odvíja od ryžovania zlata. Aj preto pred takmer 700 rokmi vznikla naša dedina. Založili ju nemeckí kolonisti, banskí odborníci, ktorí sa zameriavali práve na ťažbu drahých kovov na Slovensku. Hostia sa dozvedeli, že pre turistov sme v roku 2012 vybudovali 2 500 metrov dlhý náučný chodník, ktorý vedie z centra obce k takzvaným Kamenným moriam, čo sú pozostatky po ryžovaní. Súčasťou sú aj informačné tabule, ktoré si členovia pracovnej skupiny prezreli. Na rokovaní sa konštatovalo, že bude potrebné sprehľadniť trasu, ale tiež vydať publikáciu o histórii ryžovania zlata v okolí Malinovej a zintenzívniť propagáciu tejto zaujímavej lokality.

V tejto súvislosti člen Hornonitrianskeho baníckeho spolku Ing. Jaroslav Vojtáš upozornil, že nám chýbajú historické údaje o tejto zlatej ére. Nezachoval sa totiž archív. Údajne ho odviezli so sebou ustupujúce nemecké jednotky, v čase druhej svetovej vojny. Vyzval Malinovčanov, ktorí majú svojich príbuzných v zahraničí, aby sa u nich informovali, či nemajú nejaké písomné podklady z tých čias. Ak by ich poskytli, pomohlo by to spresniť historické fakty.

Účastníci sa zhodli na tom, že spropagovať tieto banícke

tradície by pomohlo aj oživenie zlatokopectva, ktoré v súčasnosti patrí k záľubám, koníkom, ktorý zaujal veľké skupiny ľudí na celom svete. Z Malinovej pochádza aj Patrik Blažek, juniorský majster sveta. Prvé zlatinky vyrýžoval so svojim starým otcom práve na potokoch pretekajúcich cez obec. Možno by stálo za úvahu usporiadať kurz moderného zlatokopectva a prípadne zorganizovať aj súťaž pre mladých zlatokopov.

Tieto, aj ďalšie návrhy by mali byť zahrnuté do projektu, ktorý sa na Hornej Nitre pripravuje na zachovanie a udržiavanie baníckych tradícií.

(ib, pre)

Zlatokop Patrik Blažek zosťrojil zmenšený model zariadenia na ryžovanie zlata používaného pred stáročiami.
Foto: P. Remiaš

SNEHULIACI Z DREVA

Po jesennej výzdobe a výstavke plodov jesene, ktorá dlho budila pozornosť okoloidúcich, od decembra máme v kvetinovom záhone pred Partizánskym domom tentoraz zimnú výzdobu. Aj za ňou sú členky Základnej organizácie Únie žien Slovenska v Malinovej. Nápad opäť vznikol v hlave predsedníčky Evy Benkovej. Pridali sa Marika Luprichová aj Jolana Pediačová, ktoré pripravili vkusnú predvianočnú dekoráciu. Eva Benková zasa doma zhotovila postavičky troch snehuliakov.

vičky z trvacejších materiálov. Obrátila som sa na manžela Petra. Ten síce nebol veľmi nadšený, ale napokon mi pomohol vyrobiť dvoch drevených snehuliakov. Namaľovať im tváre a uviazať šatky, aby im nebola zima, to už bola malina. Ďalšieho snehuliaka som stvorila z vreca na obilie, ktoré som vypchala rôznym materiálom, aby mal pekné guľatučké bruško..." povedala predsedníčka. Verí, že výzdoba vydrží možno do jari.

„Keby napadlo dostatok snehu, určite by to boli skutoční snehuliaci. Možno by sme opäť zorganizovali súťaž v stavaní snehuliakov na pokraji obce. Ale trochu snehu napadlo iba pred Vianocami a potom v polovici januára. Preto som sa rozhodla vyrobiť posta-

Text a foto: (pre)

FAŠIANGY - OŽIVENÉ SPOMIENKY

Ešte si väčšina z nás pamätá na fašiangy v Malinovej, ktoré bývali hádam tou najkrajšou a najveselšou časťou roka. Vtedy sa zabávala celá dedina, mladí i starí, deti i mládež. Po dedine chodil od domu k domu pestrý sprievod všakovakých masiek, v sprievode muzikantov a za spevu veselých fašiangových piesní. Ľudia vychádzali z domu, zatancovali si, zaspievali a každý dal aj podarúnok. Klobásku, slaninku, nejaký ten trúnok, vajička, aj šišky

(po cachovsky kropo) a iné sladkosti. Niektorí obetovali aj menší finančný príspevok. Košíky sa plnili, aj malý vozík, čo fašiangovníci ťahali za sebou. Trovy pribúdalo a už sa všetci tešili na večernú zábavu. A zábava to bola veru parádna. Nemala páru v celom okolí. Veď mnohí nám ju aj závideli. Prišli zblízka i zďaleka, aby sa zabavili a videli také nevšedné fašiangy na vlastné oči. Ľudia sa tešili na humorné scény, kde ožívali rôzne postavy z rozprávok, zo života a filmov. O polnoci, ako zvyk kázal, pochovali basu a nastal „smútočný pôstny čas“...

Viac ako tri desaťročia tieto zvyky a tradície šíril klub Fašiangovník. Za túto dlhoročnú činnosť získal od Regionálneho kultúrneho centra v Prievidzi ocenenie. Na slávnosti ho prevzala jedna zo zakladateľiek fašiangových tradícií, Alojzia Hladká. Žiaľ, už nie je medzi nami. Posledné „skutočné“ a komplexné fašiangy, ktoré klub zorganizoval boli v Malinovej v roku 2012. Vystriedala sa v ňom približne stovka ľudí, ktorí neľutovali čas, energiu, vlastný materiál, často i peniaze.

Foto: Pavol Remiáš

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

OKRÚHLE ŽIVOTNÉ JUBILEÁ OSLÁVILI NAŠI SPOLUOBČANIA:

NOVEMBER 2021

Ján Bolfík, Helena Richterová, Slavomír Žigmond - 55 rokov, Oľga Stankovičová - 60 rokov, Anna Richterová - 65 rokov, Ján Priehoda - 85 rokov

DECEMBER 2021

Zuzana Maurerová - 50 rokov, Róbert Zámocký - 55 rokov, Daniela Bernátová - 60 rokov, Irena Balážová - 65 rokov, MUDr. Gabriela Mjartanová - 75 rokov, Kurt Elischer - 80 rokov, Richard Richter - 90 rokov, Mária Jalová - 95 rokov

JANUÁR 2022

Bc. Jana Beláňová - 50 rokov, Bohumila Vidová - 50 rokov, Miroslav Gross - 55 rokov, Richard Krebs - 60 rokov, Zdenka Ružeková - 60 rokov, Eleonóra Zaťková - 60 rokov

VŠETKÝM JUBILANTOM SRDEČNE BLAHOŽELÁME!

ROZLÚČILI SME SA:

V januári 2022 zomrela najstaršia občianka Malinovej Žofia Richterová vo veku 95 rokov a Anna Rumpelová vo veku 66 rokov.

ČEŠŤ ICH PAMIATKE!

PRIVÍTALI SME:

V roku 2021 sa narodili ďalšie deti v našej obci Dean Kyjaci, Tomáš Hujsi, Emily Manová. V januári sme privítali medzi nami Michaela Lupricha, Zoey Sulavovú.

DETIČKÁM PRAJEME VEĽA ŠŤASTIA AZDRAVIA!

Všetko si pripravovali sami, písali scenáre, šili kostýmy, zhotovovali rekvizity, vyrábali masky...

Potom sa z rôznych príčin klub rozpadol. Niektorí znechutení organizátori rezignovali. V roku 2013 sa ešte pozbierali nadšenci a uskutočnili fašiangový pochod, aj pochovávanie basy. To sa však už odohralo nie v sále Partizánskeho domu, ale vonku pred obecným úradom, v skrátenej verzii. Odvtedy sa žiaľ fašiangy u nás už neuskutočnili. Je ale na čase tieto tradície oživiť. Zachovali sa nám spomienky, fotografie, videonahrávky. Občianske združenie Benedikt v Malinovej z dobových videonahrávok aj spomienok niektorých aktérov zostavil videofilm Malinovskí fašiangovníci 1983 - 2013. Ešte žijú mnohí jeho aktéri. Máme v obci veľké kultúrne dedičstvo, tradíciu, ktorú by sme mali využiť. Je práve fašiangový čas. Nájdu sa pokračovatelia? K tomu v spomínanom filme vyzýva aj Alojzia Hladká...

Irena Balážová

CACHOVCI - TAKÍ SME BOLI, TAKÍ SME

O medveďoch

Bolo to už dávnejšie, keď ešte štátne majetky nabádali poľovníkov, aby pomáhali vyháňať z polí diviaky, ktoré im robili značné škody. Diviacia zver sa mohla loviť prakticky po celý rok, najmä keď bola premožená. Raz podvečer sa na poľovačku vybral aj krčmár Fridrich, ktorému meno poslovenčili na Ľubo. Zbral so sebou aj mladšieho brata Jozefa, alias Jega. Tomu zveril aj veľkú baterku, možno si bude treba posvietiť. Uloveného diviaka treba vyvrhnúť na mieste. Nemuseli ísť ďaleko, iba kúsok za dedinou, smerom na pravnianske bory. Tam bol veľký lán pšenice. Slnko zašlo, zotmelo sa, ale našťastie vyšiel okrúhly mesiac. Ľubo prečesával vlniace sa obilie ďalekohľadom. Vtom ho Jego upozornil na nejaké tmavé škvrny, pohybujúce sa len kúsok od nich. Skutočne. Sotva desať - pätnásť metrov vytŕčali z pšenice tmavé chlpaté chrby. Odovzdal preto Jegovi ďalekohľad a opatrne zložil z pleca guľovnicu. Diviaky boli skutočne blízko, nemôže minúť... budú klobásy z diviny, možno aj slanina, blyso buhľavou.

Ešte nestihol zacieliť, keď sa jedno zviera zrazu postavilo na zadné. Obom sa vyjasnilo. Medvedica s mladými!!! Jego iba skríkol na brata a ešte zarezal, že stará labou prudko odstrčila jedno mláďa. Nečakali ani sekundu a rozbehli sa dolu lúkou. Najskôr stratili klobúky a dodnes nevedia, ako preleteli cez potok, v ktorom bola vtedy voda do pásu. Ani sa veľmi nezamočili. Ľubo urobil v behu aj kotrmelec, ale hneď sa pozviechal. Až potom zistil, že hlaveň pušky má plnú zeminy. Nebolo času obzerať sa. Jego vôbec necítil, že pri behu sa mu šesť „šulcových“ batérií zo svietidla vyspalo do čižiem. Aj preto trochu zaostával. Obaja sa zastavili až pri Ľubovej krčme. Ešte nikdy im tak pivo a poldeci nechutilo...

Ďalší pamätný prípad sa stal v šesťdesiatych rokoch minulého storočia. Práve dozrievali hrušky. Na Porubskom laze ich nik neoberal. Dvaja kamaráti Arpád a Julo si povedali, že by bolo škoda takej matérie, nechať hrušky len tak nemilobohu zhnieť. Dajú ich do suda. V jeden večer sa teda dohodli, že sa vyberú pozbierať ich do vriec. Mesiac jasne svietil, poľahky sa dostali pod statnú hrušku. Už mali nazbierané do pol vreca, keď zrazu Julo začul akýsi praskot. Pozrel sa hore a skoro zamrel. Na strome sa hruškami krmil statný maco. Nechal teda svoje vrece vrecom a pomaly začal cúvať. Aj zakričal na kamaráta, aby sa tiež pratal, ale pozabudol, že je trochu nahluhlý. Ten sa preto vôbec necítil, že je ohrozený. Zbieral hrušky ďalej a bol rád, že mu ešte sem-tam nejaká spadla z rozkývaných konárov. Domnieval sa, že Julo sa chopil rozumu a vyškriabal sa na strom, aby postriasal zvyšné plody. Ešte na neho aj zakričal svojim typickým dialektom „môj vrec je už plný... tras, tras!!! Ešte naplníme tvoj...“. No Julo triasol slabo. Arpád pozrel vyčítavo hore... Včas, pretože medveď sa už spúšťal dolu. Rozpráva sa, že títo dvaja, takmer už dôchodcovia, vtedy určite prekonalí svetový rekord v cezpoľnom behu...

Inokedy sa partia stretla na poľovníckej chate nad dedinou. Prišli poľovníci aj z iných dedín, oslavovali, ich predseda mal okrúhle narodeniny. Zabávali sa pri pálenke, pikantnom guláši z diviny, spievali odrohovačky až do rána. Jedného z nich, šoféra autobusu, to už prestalo baviť. Chcel si ísť pospať, vytriezviť, však budú chcieť, aby ich ráno odviezol. Ale pri tom hluku sa nedalo oka zažmúriť. Rozhodol sa, že si veru pôjde pospať na neďalekú lúku nad chatou. Noc bola teplá, pridal sa aj kamarát Jožo. Rozložili si deky na trávu a o chvíľu obaja pochrapkávali.

Vyšlo slnko, prvý sa zobudil Jožo. Nezdali sa mu nejaké divné zvuky v okolí. Posadil sa a pozrel tam odkiaľ prichádzali. Na chvíľu skamenel. Možno nejakých päťdesiat metrov vyššie bola medvedica s dvomi mladými. Macíkovia šantili, skákali, stará ich labami zaháňala. Určite cítila dvoch spiacich, opitých poľovníkov. (Potom sa obaja smiali, že sa bála, aby medvediatá neovracali.) Keď ale spozorovala, že sa Jozef zobudil a postavil, vztýčila sa aj ona, odhodlaná chrániť svoje potomstvo. Jožo neváhal. Našťastie chata nebola ďaleko. Chvatom si vzal pušku a utekal, ak by bolo treba kamaráta zachrániť. Ale už ani nebolo treba. Medvedica to vzdala, odchádzala a mláďaťu, ktoré ju nechcelo poslúchať, dávala labou po zadku. Až potom sa spachtoš zobudil. Nechápal, na čo je Jozovi puška, keď v nej nemá náboje...

A ešte jedna príhoda. Bolo to už dávnejšie, možno aj pred šesťdesiatymi rokmi. Jeden starší malinový hubár mal v lese oči upreté pod iba nohy, ale zdvihol zrak, zrazu pred ním na chodníku obrovský medveď. Nečakal. Aj košík s hubami tam vraj nechal. Utekal do dediny, čo mu nohy stačili. Dobehol do krčmy celý vystrašený. Keď sa ho chlapi pýtali čo sa stalo, dlho sa nevedel nadýchnuť. Iba koktal, „... me... me... me...“, až nakoniec z neho vyšlo „meg... med... Odvtedy mu prischla prezývka Megmed...“

Z pripravovanej knihy

OBČAN SA PÝTA...!

Viacero, najmä mladších občanov, ktorí v minulosti pravidelne, alebo sporadicky využívali posilňovňu na udržiavanie svojej kondície, ale aj formovanie postavy, sa pýta, prečo je u nás zatvorená. Argumentujú, že v iných mestách a obciach už hygienici povolili prevádzku takýchto zariadení.

Starosta J. Stiffel: „Je pravda, že posilňovňa je v súčasnosti zatvorená. V minulom aj predminulom roku to bolo skutočne kvôli protipandemickým opatreniam. Medzitým sme však zistili, že v miestnosti dochádza k narušeniu stropu, odpadávajú z neho kazety. Tento problém je už v riešení a v najkratšom možnom čase sa ho budeme snažiť odstrániť.“

CACHOVINY

V jeden januárový piatok ráno, okolo ôsmej hodiny, keď už sa cez riedke oblaky predieralo zubaté slnko, v Malinovej ešte svietilo pouličné osvetlenie. Niektorí ľudia, náhliaci sa do obchodu, krútili hlavami. Čo sa deje? Máme vari toľko peňazí na to, aby sme svietili aj cez deň...? Našli sa aj recesisti, ktorí konšpiratívne tvrdili, že to si možno starosta, alebo niekto iný z obecného úradu chce na niekoho posvietiť...! Vyvrátil to však Hoblo, ktorý o všetkom, čo sa v dedine zomelie, dobre vie. Bolo treba vymeniť asi štyri vypálené žiarivky a to sa dá iba vtedy, ak všetky lampy svietia... Tak! (r)

Fotografia z archívu

Uverejňujeme fotografiu, ktorá bola zhotovená niekedy začiatkom šesťdesiatych rokov. Ak sa niekto na fotografii spozná, alebo spomenie si na okolnosti jej vzniku, napíšte nám a prineste na obecný úrad, prípadne použite v tiráži uvedenú e-mailovú adresu, alebo zatelefonujte šéfredaktorovi na číslo telefónu 0905 328 640.

(r)

ČRIEPKY Z OBECNEJ KRONIKY

Rok 1956

- 25. februára vzniklo v obci Spotrebné družstvo Jednota. V roku 1968 vzniká Slovenský zväz spotrebných družstiev a riadiaci orgán Dozorný výbor (DV). COOP Jednota Slovensko funguje ako spotrebné družstvo (SD) od roku 2002. Od vzniku SD sa vo funkcii predsedu vystriedalo niekoľko občanov. Od roku 2005 až dodnes je predsedníčkou Lýdia Šemrinčová. V roku 2007 malo SD 80 členov, v súčasnosti má 70 členov.

Rok 1971

- V obci vlastnilo 13 občanov osobné motorové vozidlo
- Na dome č. 75, v ktorom bola v obci založená KSČ, odhalili pamätnú tabuľu. Tabuľa bola pri rekonštrukcii rodinného domu odstránená a uložená na obecnom úrade
- Členovia Zväzarmu začali s výstavbou športovej strelnice pod vedením jej správcu Ladislava Richtera

Rok 1976

- Osobné motorové vozidlo vlastnilo 22 občanov
- V decembri sa konala medzinárodná poľovnícka súťaž „duričov“, druhé miesto získal pes poľovníka Jána Pastorka z Malinovej
- SZŽ a DV Jednota zorganizovali kurz pletenia, ktorého sa zúčastnilo 21 žien